

Poznámky k požadavkům na vypracování seminární práce

I. MYŠLENKOVÁ STRUKTURA ODBORNÉHO TEXTU

V základním členění práce je třeba vycházet z myšlenkové struktury odborného textu.

1. Nejprve je třeba přesně a jednoznačně definovat problém, který má práce řešit. (Co chci řešit?)
2. Dále je nutné stanovit, jaké předpokládané tvrzení (hypotéza) má práce potvrdit. (Co chci prokázat, jaký výsledek očekávám?)
3. Je potřebné též určit metodu, s jejíž pomocí má být hypotéza ověřena – potvrzena, vyvrácena, upravena. (Jakým způsobem chci dojít k výsledku, k potvrzení či vyvrácení hypotézy.)

II. ZÁKLADNÍ ČLENĚNÍ PRÁCE

Odborný text je (i při největším zjednodušení) nutné členit na tyto tři základní části:

1. **Úvod:** Obsahuje jasné a jednoznačné seznámení s vytyčeným problémem, hypotézou a zvolenou metodou (příp. též vysvětlení základních pojmů či shrnutí současného stavu bádání v oblasti dané problematiky).
2. **Stat:** Jedná se o nejobsáhlejší část práce, která předkládá samotné zpracování problému podle zvolené metody (zde podle spásně-dějinné).
3. **Závěr:** Obsahuje zhodnocení, zda byla vytyčená hypotéza potvrzena. Všimá si též toho, jaký význam má potvrzení či vyvrácení hypotézy v širším kontextu (co z toho plyne atd.).

Přehled podrobného členění práce při aplikaci spásně-dějinné metody je uveden v závěru těchto poznámek.

III. BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE (ODKAZY)

ZPŮSOB UVÁDĚNÍ BIBLIOGRAFICKÝCH ÚDAJŮ (ODKAZŮ):

Odkazy je třeba uvádět v poznámce pod čarou (nikoliv v textu samotném).

ROZLIŠOVÁNÍ DOSLOVNÝCH CITACÍ A PARAFRÁZÍ:

Citace uvádí **doslovné znění** textu, na který odkazujete. Citovaný text musí být vždy **ohraňován uvozovkami** a číslem odkazu. V poznámce pod čarou se uvádí číslo odkazu a citovaný zdroj. Např.: 1.) NAKONEČNÝ, Z. *Lidské emoce*. 1. vyd. Praha: Academia, 2000, s. 235. Citace má v seminární práci opodstatnění jen tehdy, pokud je třeba uvést přesnou formulaci citovaného zdroje a záleží „na každém slově“. Citování textu je proto výjimečné, nejčastější způsob odkazů tvoří parafráze.

Parafráze vychází z **obsahů textu**, na který odkazujete, ale přímo **nepřebírá jeho doslovné znění**. Je **nejčastější formou** využití zdrojů, ze kterých je seminární práce připravována. Autor seminární práce se s pramenem seznámí a poté vlastními slovy vyjádří jeho obsah. V textu seminární práce je parafráze označena pouze číslem odkazu (v závěru parafráze) a v poznámce pod čarou číslem odkazu, zkratkou Srov. a údaji o zdroji. Např.: 1.) Srov. NAKONEČNÝ, Z. *Lidské emoce*. 1. vyd. Praha: Academia, 2000, s. 104.

VZORY UVÁDĚNÍ BIBLIOGRAFICKÝCH ÚDAJŮ:

Vzory uvádění bibliografických údajů (odkazů) jsou převzaty z *Rozhodnutí děkana PdF č. 7/2007 – Pravidla zadání závěrečné práce a jejího vypracování*. Je vhodné osvojit si používání bibliografických odkazů v této formě již v případě seminárních prací. V seminární práci z Úvodu do studia však nemusí studenti z důvodu zjednodušení uvádět ISBN, resp. ISSN zdroje:

Vzor bibliografické citace tištěné monografie:

NAKONEČNÝ, Z. *Lidské emoce*. 1. vyd. Praha: Academia, 2000, s. 45.

Vzor bibliografické citace tištěné monografie s vícenásobným nebo kolektivním autorstvím:

BĚLIČOVÁ, Helena; UHLÍŘOVÁ, Ludmila. *Slovanská věta*. 1. vyd. Praha: Euroslavica, 1996, s. 28.

Pravidla českého pravopisu. 3. vyd. Praha: Pansofia, 1994, s. 50.

Vzor bibliografické citace příspěvku v tištěné monografii:

DEJMEK, Bohumír. Toponyma in der Poesie. In *Onymische systeme*. Hradec Králové: Gaudeamus, 1993, s. 159–160.

BROSCHART, Jürgen. On the Sequence of the Techniques on the Dimension of Participation. In *Partizipation. Das sprachliche erfassen von Sachverhalten*. H. SEILER, W. PREMPER (eds.). Tübingen: Gunter Narr Verlag, 1991, s. 29.

Vzor bibliografické citace článku v tištěné seriálové publikaci:

NEBESKÝ, Ladislav. Neviditelné v komunikaci. *Slovo a slovesnost*, 1999, roč. 60, č. 1, s. 2–3.

Vzor bibliografické citace elektronické publikace nebo její části:

Rukopis Avesty. VAVROUŠEK, P. (ed.). Praha: Ústav srovnávací jazykovědy FF UK, [cit. 25. 11. 2003].
Přístup z: <http://enlil.ff.cuni.cz/veda/publikace.htm>.

VOSTŘEZ, Aleš. Proměna. In *Na zdi psáno* [online]. BizHosting. [cit. 25. 11. 2003]. Přístup z: <http://poezie.bizhosting.com/>

IV. NAVRŽENÁ STRUKTURA SEMINÁRNÍ PRÁCE

Jako metodickou pomůcku uvádíme základní požadovanou strukturu seminární práce:

1. ÚVOD

- Přesně vymezíte **problém**, jakým se zabýváte – jakou otázku si konkrétně kladete.

- Uvedete předpokládané řešení problému, tj. **hypotézu**.

- Dále zmíníte použité **metody**. Také zmíníte, z jakých materiálů práci připravujete, příp. zmíníte otázku jejich dostupnosti.

2. VLASTNÍ ZPRACOVÁNÍ TÉMATU

- Analýza a charakteristika použitých textů
- Vlastní analýza
- Argumenty o něž se opírají odpovědi a tvrzení

3. ZÁVĚR

Zmíníte, k čemu jste došli: zda se potvrdila vaše hypotéza a co to znamená v širším kontextu.

omezení (podmínky za nichž závěry platí)

- Úskalí
 - Předpoklady
 - Kde jistota, kde pochybnosti
 - Otevřené otázky – proč
 - Možnosti dalšího bádání
- Význam závěrů
 - Neotvírat nový problém, netvrdit, co nebylo vyargumentováno. Držet se problému statě